॥३७॥३८॥३९॥४०॥४१॥ इतिशांतिप॰रा॰नै॰भा॰अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥७॥ एवमिति अथास्यकेवशीकर्तुमशक्ये द्वयोरन्योन्यंस्पर्धमानयोरेकस्यादरेइतरस्यकोपोत्पत्तेरवश्यंमित्र
मप्यमित्रतांयातिअतःसर्वेषांभावश्चित्तंकथंविभाव्यतेवशीक्रियतेइतिप्रश्नः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ दास्यमेवाह अर्धमिति अर्जितस्यार्धंज्ञातिभ्योदेयंतद्दुरुक्तानिचक्षंतव्यानीत्येवंज्ञातिदास्यं ॥ ५ ॥ वा

नाज्ञातिरनुगृह्णातिनचाज्ञातिर्नमस्यति ॥ उभयंज्ञातिवर्गेषुदृश्यतेसाध्वसाधुच ॥ ३७ ॥ संमानयेत्पूजयेच्चवाचानित्यंचकर्मणा ॥ कुर्याच्चप्रियमेतेभ्योनाप्रि
यंकिंचिदाचरेत् ॥ ३८ ॥ विश्वस्तवदविश्वस्तस्तेषुवर्तेतसर्वदा ॥ नहिदोषोगुणोवेतिनिरूप्यस्तेषुदृश्यते ॥ ३९ ॥ अस्यैवंवर्तमानस्यपुरुषस्याप्रमादिनः ॥ अ
मित्राःसंप्रसीदंतितथामित्रीभवंत्यपि ॥ ४० ॥ यएवंवर्ततेनित्यंज्ञातिसंबंधिमंडले ॥ मित्रेष्वमित्रेमध्यस्थेचिरंयशसितिष्ठति ॥ ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारते
शांतिप॰राजधर्मानु॰अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥७॥ युधिष्ठिरउवाच एवमग्राह्यकेतस्मिन्ज्ञातिसंबंधिमंडले ॥ मित्रेष्वमित्रेष्वपिचकथंभा
वोविभाव्यते ॥ १ ॥ भीष्मउवाच अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनं ॥ संवादंवासुदेवस्यसुरर्षेर्नारदस्यच ॥ २ ॥ वासुदेवउवाच नासुहृत्पर
मंमंत्रंनारदार्हतिवेदितुं ॥ अपंडितोवापिसुहृत्पंडितोवाप्यनात्मवान् ॥ ३ ॥ सतेसौहृदमास्थायकिंचिद्वक्ष्यामिनारद ॥ कृत्स्नंबुद्धिबलंप्रेक्ष्यसंपृच्छेत्रिदिवंग
म ॥ ४ ॥ दास्यमैश्वर्यवादेनज्ञातीनांनकरोम्यहं ॥ अर्धंभोक्तास्मिभोगानांवाग्दुरुक्तानिचक्षमे ॥ ५ ॥ अरणीमग्निकामोवामथ्नातिहृदयंमम ॥ वाचादुरुक्तं
देवर्षेतन्मेदहतिनित्यदा ॥ ६ ॥ बलंसंकर्षणेनित्यंसौकुमार्यंपुनर्गदे ॥ रूपेणमत्तःप्रद्युम्नःसोसहायोस्मिनारद ॥ ७ ॥ अन्येहिसुमहाभागाबलवंतोदुरुत्सहाः ॥
नित्योत्थानेनसंपन्नानारदांधकवृष्णयः ॥ ८ ॥ यस्यनस्युर्नवैसस्याद्यस्यस्युःकृत्स्नमेवतत् ॥ द्वाभ्यांनिवारितोनित्यंवृणोम्येकतरंनच ॥ ९ ॥ स्यातांयस्याहु
काक्रूरौकिंनुदुःखतरंततः ॥ यस्यचापिनतौस्यातांकिंनुदुःखतरंततः ॥ १० ॥ सोहंकितवमातेवद्वयोरपिमहामते ॥ एकस्यजयमाशंसेद्वितीयस्यापराजयं ॥
॥ ११ ॥ ममैवंक्लिश्यमानस्यनारदोभयतःसदा ॥ वक्तुमर्हसियच्छ्रेयोज्ञातीनामात्मनस्तथा ॥ १२ ॥

शब्दइवार्थः वाचादुरुक्तंआहुकस्नेहात्कृष्णोमांद्वेष्टीतिअक्रूरदुरुक्तं अक्रूरस्नेहात्कृष्णोमांद्वेष्टीत्याहुकदुरुक्तं ॥ ६ ॥ असहायः आहुकाक्रूरयोःसांत्वनेइतिशेषः ॥ ७ ॥ ८ ॥ तेयस्यपक्षेनस्युःसनस्यात्
नश्येदेव यस्यपक्षेतेस्युस्तत्कुलंकृत्स्नमेवपुरुषार्थंलभते ईदृशाअपिममसाहाय्यंनकुर्वंतीतिभावः द्वाभ्यांआहुकाक्रूराभ्यांनिवारितःनिरस्तःसन्एकतरंनवृणोमिइतरस्यकोपोमाभूदिति ॥ ९ ॥ द्वयोर्महिषयोरि
वयुध्यतोर्वारणेमध्यस्थस्यममहद्दुःखंतथाद्वयोःसुहृदोस्सागेपीत्याह स्यातामिति ॥ १० ॥ द्वयोःकितवयोर्द्यूतकारिणोरेकामातेव ॥ ११ ॥ १२ ॥

Digitized by Google